

ЦІНОУТВОРЕННЯ В УКРАЇНІ ЩОДО ЛІКАРСЬКИХ

ЗАСОБИВ Юсіфлі Б.Т.о., студент ННПП НАВС

Науковий керівник: к.ю.н., доцент, завідувач кафедри господарсько - правових дисциплін ННПП НАВС Нескороджена Л.Л.

Ціноутворення - основний важіль стабільності фармацевтичного ринку. Політика ціноутворення вимагає аналітичного підходу, узагальнення та наукового дослідження процесів, що відбуваються на вітчизняному фармацевтичному ринку.

Лікарські засоби(надалі - ЛЗ) і вироби медичного призначення мають особливості ціноутворення. Ліки - це особливий товар: з однієї сторони - виробники ЛЗ, торгові компанії, аптеки в нових умовах господарювання повинні отримувати прибуток, а з другої - всі верстви населення повинні мати можливість отримання необхідної медичної допомоги.

Ці два аспекти фармацевтичної галузі часто вступають в протиріччя, особливо при відсутності прогресивної системи соціального захисту населення, адже основними споживачами ЛЗ частіше за все являються люди похилого віку, інваліди, хронічні хворі з обмеженою працездатністю, тобто найбільш вразливі і малозабезпечені категорії населення.

Ціноутворення на лікарські засоби та виробі медичного призначення (ЛЗВМП) відноситься до однієї із найскладніших організаційно - економічних систем, діючих на фармацевтичному ринку. В світовій практиці є в основному, такі системи ціноутворення: централізована, яка передбачає утворення цін державними органами на основі витрат виробництва й обігу (регульована система ціноутворення); ринкова, заснована на взаємодії попиту і пропозиції (вільна система ціноутворення).

Змішана система ціноутворення ґрунтується на поєднанні вільних та регульованих цін. Системі ціноутворення змішаного типу властивий такий порядок управління, коли державні органи створюють ефективну систему регулювання цін, не порушуючи при цьому механізму ринкового регулювання.

З 1 червня 2012 до 31 грудня 2013 року в Україні діяв пілотний проект щодо запровадження державного регулювання цін на лікарські засоби для лікування осіб з гіпертонічною хворобою, метою якого є підвищення доступності даних ліків для хворих, особливо з категорії соціально незахищених. Регулювання здійснювалося шляхом встановлення референтних цін, а також часткової компенсації громадянам вартості ліків за рахунок державного та місцевих бюджетів. У 2013 році даний проект поширювався на інші соціально важливі ліки, зокрема від цукрового діабету.

Таким чином, Україна перебуває на шляху докорінного реформування медичної галузі, наближення її стандартів до Європейських. Зарубіжний досвід регулювання цін на ліки може бути корисним у зв'язку з необхідністю забезпечення доступу до медичних препаратів всіх верств населення, здешевлення вартості ліків (адже в Україні вона є невиправдано високою).